

VROOM AANDENKEN AAN

MEVROUW

Marie-José MAES

weduwe van De Heer Georges CUVELIER

geboren te Schendelbeke op 13 juni 1915
en onverwacht thuis overleden
op 30 oktober 1996,
begeleid door de gebeden uit
de dodenliturgie van de H. kerk.

Als een mens sterk is, wordt hij voorbij de tachtig. José is sterk en gezond, tot haar tachtigste. Ze doet haar werk, ze doet boodschappen, wandelt graag, groet vriendelijk en praat met mensen. Ze hoort er helemaal bij. Van haar lichaam heeft ze geen last. Ze heeft geen dokter nodig, geen tandarts, geen medicamenten. Ze is even sterk in haar geest als in haar lichaam. Ze kan iets verduren. In 1947 wordt ze jonge weduwe. Weenigen zien haar schreien. Ze is sterk, streng voor zichzelf, 'beehard' zoals mensen van haar generatie zijn. Ze heeft de waarheid lief. Ze is een nette vrouw. En fier als eerste van een viergeslacht. Het zijn de gaven die haar sieren.

Er zijn van die dingen die je voor jezelf niet kunt organiseren. Die je overkomen: vriendschap van de mensen, liefde van je kinderen. Wat ben je als moeder gelukkig als je terecht kunt bij je kinderen, als je kinderen hebt die heel goed voor

jou zijn. José heeft twee dochters in haar nabijheid. Zij is thuis bij één van hen. Ze mag er zijn in haar ware gedaante. De gezellige moeder in al haar glans, die meedoet in het gesprek, die mee televisie kijkt en een eigen woord commentaar heeft. Ze heeft een eigen inbreng. Ze houdt van humor. Er mag een mop, een lachend woord, een grap. Ze heeft het graag. Zo wordt zij welwillend bevestigd in haar bestaan.

Op haar tachtigste wordt haar levenssterkte minder. Ze wordt even ziek. Even in de kliniek. Dan weer thuis. Soms in bed. Het lichaam waarop ze steeds kon vertrouwen, laat haar in de steek. Het gaat moeilijk doen. Het wordt een probleem. José heeft het gevoel dat zij niet meer tenvolle meedoet. Ze heeft de greep op de dingen verloren. De wereld is anders geworden, kleiner. De kleine wereld van de living als een ziekenkamer. José is daar gestorven. Onverwacht. Midden in de nacht.

Een mensentaak is volbracht. De opdracht van een moeder. De wederkerigheid van geven en krijgen. Ze heeft het goed gedaan. Sterk en voorbeeldig. Wie begrijpt de zin van haar verhaal? Wie doet het na?

De families

**MAES - CUVELIER -
VAN MUYLEM - VAN WIJMEERSCH**
danken U voor de blijken van deelneming
en gebed.

Namis op zondag 8 december 1996 om 10u30.

Rouwl. & Drukw. B.V.B.A. RAOUL, Brakel